

Budapest, 1889. szeptember 21. – Budapest, 1959. november 20.

Polgári családból származott. 1912-ben a budapesti Magyar Királyi Tudományegyetemen szerzett jogi diplomát majd 1917-ben egységes ügyvédi-bírói vizsgát tett Először a budapesti államrendőrség szolgálatába lépett, majd az egri törvényszék jegyzője lett. 1920-ban ügyvédi irodát nyitott Szekszárdon, bekapcsolódott a város és a vármegye közéletébe; tagja lett a helyi képviselő-testületnek, majd a vármegyei törvényhatósági bizottságnak. Póttagja volt az Ébredő Magyarok Egyesülete országos választmányának. 1921–1922-ben a Tolna Megyei Nemzedék megalapítója és főszerkesztője, 1929-től a Tolna Vármegye, 1932-től a Tolna Megyei Hírlap főszerkesztője. 1931-ben csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz, irányította a párt Tolna vármegyei szervezetét. Az 1931. évi választásokon a szekszárdi kerületben képviselőjelölt, a második helyen végzett. 1935-től 1939-ig ellenzéki parlamenti képviselő volt, 1939-ben elvesztette a mandátumát. Folytatta szekszárdi ügyvédi tevékenységét. A Társadalmi Szervezetek Szövetsége kerületi elnöke. 1945 májusától a Tolna Vármegyei Nemzeti Bizottság elnöke, június 25-étől ismét tagja a vármegyei törvényhatósági bizottságnak. 1945. június 24-én beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. augusztus 20-ától az FKGP Országos Intézőbizottságának tagja. 1945. augusztus 26-ától 1947 nyaráig a tolnai pártszervezet ügyvezető elnöke. 1945. november 4-étől 1953. március 8-ig az FKGP illetve a Magyar Függetlenségi Népfront Baranya és Tolna választókerületi listáján nemzetgyűlési, majd országgyűlési képviselő. 1945. november 23-án kinevezték a Kereskedelem- és a Szövetkezetügyi Minisztérium államtitkárává, 1946. február 27-étől a Belügyminisztérium, 1947. június 14-étől az Ipari Minisztérium politikai államtitkára volt. A kisgazdapárt felső vezetésében 1947. június elején bekövetkezett fordulat után támogatta a Dobi István–Gyöngyösi János nevével fémjelzett baloldali pártvezetőséget. Az 1947. szeptember 11–12-én megrendezett nagyválasztmányi ülésen beválasztották az FKGP Politikai Bizottságába, amelynek 1948. április 17-ig tagja maradt. 1948 júliusában elvállalta a párt főügyészi tisztét. 1950-ben az államtitkári posztról leváltották és nyugdíjazták. Haláláig a budapesti 16. számú ügyvédi munkaközösség tagjaként dolgozott.